

نیویورک تایمز: فاجعه مصر آینه شکست استراتژیک آمریکا

راجر کوهن در نیویورک تایمز نوشت: تلخ کامی امروز مصر آینه شکست استراتژی‌های آمریکاست و در رأس همه نیروهای داخلی و خارجی که مستحق عتاب بابت این افتضاح‌اند لیبرال‌های مصری می‌ایستند.

همشهری آنلاین: راجر کوهن در نیویورک تایمز نوشت: تلخ کامی امروز مصر آینه شکست استراتژی‌های آمریکاست و در رأس همه نیروهای داخلی و خارجی که مستحق عتاب بابت این افتضاح‌اند لیبرال‌های مصری می‌ایستند.

به گزارش ایرنا، راجر کوهن نظریه نویس نیویورک تایمز در شماره روز سه شنبه این روزنامه به نقد تحولات جاری کشور مصر نشسته است و می‌نویسد:

جان کری وزیر خارجه آمریکا هفته گذشته در سخنرانی‌اش در داووس سوییس دقایقی طولانی پیرامون دو موضوع مهم سوریه و ایران صحبت کرد اما قابل تأمل است که در این سخنرانی مصر کشور بزرگ عرب که با تحولاتی بس بهت آور و اسف بار روبروست جایی در این صحبت‌ها نداشت.

این اغماض و غفلت عمدی، کاملا مشهود و در عین حال بهت آور بود.

سکوت کری هم معنادار بود و هم آزار دهنده .

کشور بزرگ و تاریخی مصر یک چهارم جمعیت عرب جهان را در خود جای داده و نقطه قوت بهار عرب است اما متاسفانه امروز گرفتار مصیبت و بلایی تلخ است .

میدان التحریر قاهره که سه سال پیش مظهر امیدواری جوانان و تغییر نظام دیکتاتوری بود امروز شاهد به قدرت رسیدن یک نظامی است که سعی دارد با تروریست خواندن اخوان المسلمین و از میدان به در کردن آن خود را یک قهرمان جا بزند در حالی که در حقیقت یک فرعون جدید است.

کری در سخنرانی اش در داووس به موضوع اسطوره رهایی آمریکا از قید تعهداتش اشاره داشت.

آمریکای خسته از جنگ که به وضوح از تعهداتش در حال عقب نشینی است اینک با واقعیتی تلخ درون جامعه متحد اصلی خود در خاورمیانه روبروست. مصری که سالانه 1.3 میلیارد دلار کمک نظامی آمریکا را دریافت می کند امروز همه امیدها برای استقرار یک حکومت دمکراتیک فراگیر با سیاست مدارا در خاورمیانه را برباد داده است.

رویکرد آمریکا در قبال مصر همواره واشنگتن را در همه دوره های عصر حاضر کشور مصر در کنار آن جای داده است: در کنار حکومت حسنی مبارک، همراه با مردم مصر در خلع مبارک از قدرت، همکاری با دولت اسلامگرای برخاسته از اخوان المسلمین، حمایت از کودتا علیه مرسى و کودتا ندانستن حکومت نظامی روی کار آمده .

کری هم در سفرش به قاهره در ماه اوت گذشته دولت نظامی کودتا به رهبری ژنرال عبدالفتاح السیسی را در مسیر استقرار دمکراسی توصیف کرد.

اما این ادعای استقرار دمکراسی به دست نظامیان حاکم که کری بدان اشاره کرد در حقیقت چیزی نبود جز سرکوب اخوان المسلمین ، تروریست طبقه بندی کردن این سازمان و تروریست خواندن همه مخالفان السیسی و بنا شدن رژیم جدید نظامی کشور بر روی اجساد قربانیان خشونت‌های سیاسی در کشور.

السیسی به محض تصرف قدرت کمیته ای 50 نفره را برای تدوین قانون اساسی جدید مصر مامور کرد که فقط دو نماینده از احزاب اسلامگرا در آن حضور داشتند.

قانون اساسی پیشنهادی السیسی به همه پرسى گذاشته شد و با کسب 98.1 درصد آراء به تصویب رسید. همان روندی طی

شد که صدام حسین در عراق با استناد به آن بر سر قدرت مانده بود.

اکثریت جامعه مصر از این همه پرسشی استقبال نکردند. تنها 38.6 درصد از واجدین شرایط در این همه پرسشی شرکت کردند. با رفتاری که با اخوان المسلمین شد مصری ها وحشت زده اند و همه انگیزه سیاسی خود را از دست داده اند. جوانان آن هم که به کمک شبکه اجتماعی توئیتر میدان التحریر را به شعله برافروختن آتش انقلاب تبدیل ساخته بودند اینک همه امید خود را بر باد رفته می یابند.

میلیاردها دلار نفتی عربستان و امارات برای حکام نظامی مصر بسیار فریبنده تر است از کمک ناقابل سالانه 1.3 میلیارد دلاری آمریکا.

آمریکا ادعای کار شرافتمندانه در مصر را هم دارد و می گوید که حین ارسال این کمکها و نیز آموزش به افسران مصری حاکمان این کشور را هم تشویق می کند که حقوق برابر همه شهروندان فارغ از جنس، دین و آیین، قومیت و یا گرایش سیاسی آنها را تامین نماید.

واقعیت های سیاسی و اجتماعی جامعه امروز مصر برای واشنگتن هم بهت آور است.

جامعه مصر در حال فرو ریختن است.

افتضاح امروز مصر، آینه شکست استراتژیک امریکاست و مانند سوریه ثابت می کند نه خط قرمزی برای آمریکا حائز اهمیت است و نه آمریکا دیگر مایل به عمل به تعهدات مورد مدعایش است.

تحولات جاری مصر بر آمادگی السیسی برای نامزد شدن برای ریاست جمهوری دلالت دارد.

چندان هم ناراضی نباشیم هر فرد دیگری نامزد شود یقینا یک عروسک دست ساز در دستان السیسی است.

کار مصر به جایی رسیده است که امروز هیچ گردشگر غربی در مصر به چشم نمی خورد. صنعت گردشگری مصر به شدت آسیب دیده و صنعتی پوسیده و سخت متضرر است.

سزاوار است بسیاری را بابت خلق این اوضاع اسف بار مستحق سرزنش دانست: اوباما، مرسی بی یار و یاور، جنون قدرت طلبی لجام گسیخته اخوان المسلمین، نظامیان حاکم و قدرت طلبی آنها.

نویسنده در پایان این مقاله می نویسد: در راس همه این عناصر این لیبرالهای مصراند که لایق همه گونه عتاب و عقاب اند.

این لیبرالها بودند که علیه مرسی منتخب مردم به مبارزه برخاستند و به دمکراسی نوپای مصر فرصت کار کردن و محک زدن ظرفیت هایش را ندادند.